

Forslag

til

Lov om ændringer i lov om almindelig arbejderbeskyttelse.

(Beskyttelse mod ioniserende stråling, velfærdsforanstaltninger for arbejdere uden fast arbejdssted, natarbejde i bagerier samt unge menneskers natarbejde).

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 15. marts 1962. *)

§ 1.

I lov nr. 226 af 11. juni 1954 om almindelig arbejderbeskyttelse, således som denne er ændret ved lov nr. 71 af 28. marts 1956 samt ved lov nr. 101 af 25. marts 1959, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2 d), affattes således:

„følgende bestemmelser i kap. 3 B — nemlig § 16 om bygningsværker og erhvervs-hæmmede arbejdere m. v., § 18 om første-hjælp og § 26 om transportarbejde — omfatter enhver beskæftigelse i en arbejdsgivers tjeneste med anvendelse af sådanne tekniske anlæg, hjælpemidler og materialer, der kan frembyde fare for de beskæftigede. Det samme gælder bestemmelserne i § 28 om personlige beskyttelsesmidler. Bestemmelserne i § 27 A om arbejde, der udsætter de beskæftigede for ioniserende stråling, omfatter enhver beskæftigelse i en arbejdsgivers tjeneste;“

2. I § 15 indføres som nyt stk. 3:

„Stk. 3. Hvor arbejdere i en virksomhed i øvrigt beskæftiges på skiftende steder, men ved arbejdstidens begyndelse og slutning normalt indfinder sig på virksomhedens forretningssted eller på et andet, af virksomheden anvist, fast samlingssted, såsom skorstensfejere, renovationsarbejdere, transportarbejdere o. lign., kan direktøren for arbejdstilsynet i det omfang, hvori det

anses for påkrævet eller naturligt, efter forhandling med arbejdsrådet bestemme, at de i § 13, stk. 1, nr. 8, 9, 10, 12 og 13, indeholdte bestemmelser om drikkevand, vaskeindretninger og bade, garderober, cykelskure m. v., opholds- og spiserum samt aftrædelsesrum skal finde anvendelse på vedkommende virksomhed, således at det kan pålægges virksomheden at stille de nævnte foranstaltninger til de beskæftigedes rådighed på det faste samlingssted.“

3. Som ny § 27 A indføres:

„§ 27 A. Ved arbejde, der udsætter de beskæftigede for ioniserende stråling, skal der træffes fornødne foranstaltninger til at sikre de pågældende en effektiv beskyttelse mod ulykkes- og sundhedsfaren.

Stk. 2. Ingen arbejder må i strid med en sagkyndig læges råd beskæftiges eller vedblive at være beskæftiget ved arbejde, der vil kunne udsætte ham for ioniserende stråling.

Stk. 3. Socialministeren kan efter forhandling med direktøren for arbejdstilsynet og arbejdsrådet samt indenrigsministeren fastsætte nærmere regler for arbejde, der udsætter de beskæftigede for ioniserende stråling, herunder fastsætte de højest tilladelige doser af ioniserende stråling, der må forekomme, samt fastsætte regler, der forbyder bestemte kategorier af arbejdere at være beskæftiget ved sådant arbejde.“

Socialmin. j. nr. 5. kt. 13-43-60.

*) Se FT: 2778, 2951, 3534, 3601; A. 923; B. 427. Lov nr. 112 af 30. marts 1962.